

บทคัดย่อ

หัวข้อการวิจัย

การศึกษาอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเชียงใหม่และลำพูน

ชื่อผู้เขียนรายงานการวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรธิกา สุปรียศิลป์

ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การวิจัยเกี่ยวกับผู้ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนนี้ เป็นการสำรวจและวิจัยผู้ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตภาคเหนือ ซึ่งจังหวัดที่เป็นตัวอย่างคือจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน การวิจัยครั้งนี้เพื่อได้ทราบถึงข้อมูลที่น่าสนใจ เกี่ยวกับผู้ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนครั้งนี้คือ ประเภทของสินค้าผลิตที่ได้รับความสนใจหรือมีผู้ประกอบการจำนวนมาก อุปสรรคในการลงทุน ปัญหาในการปรับปรุงคุณภาพการส่งเสริมความรู้แก่ผู้ผลิต และปัญหาด้านการตลาดสำหรับจุดมุ่งหมายของการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ ก็กระทำเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตภาคเหนือต่อไป จากการเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำโดยการสัมภาษณ์ประชากรสุ่มได้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ตัวอย่างที่เลือกได้ ทั้งนี้ได้แก่ อำเภอหางดง อำเภอสารภี อำเภอสันกำแพง อำเภอสันป่าตอง ซึ่งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนในจังหวัดลำพูนได้แก่ อำเภอเมือง และอำเภอป่าซาง หลังจากนั้นได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทั้งหมดมานำเสนอข้อมูลแยกเป็นจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูนและรวมจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน โดยการนำเสนอโดยใช้ร้อยละ ซึ่งสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์คือ ประเภทสินค้าผลิตที่ได้รับความสนใจ ส่วนใหญ่เป็นพวกเครื่องจักสาน เช่น เข่ง ตะกร้า ฯลฯ ปัญหาด้านการลงทุนคือ ปัญหาในการขาดแคลนเงินทุนและไม่พอจ่ายในการผลิต ทำให้การผลิตสินค้ากระทำไม่ได้ต่อเนื่อง ฉะนั้นรายได้ที่จะได้รับก็ลดน้อยลงไปด้วย และทำให้ผู้ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนไม่มีเงินทุนในการปรับปรุงคุณภาพของสินค้า และปัญหาด้านการตลาดที่ผู้ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนประสบอยู่เสมอคือ การหาตลาดที่จะจำหน่ายสินค้าด้วยตนเองไม่ได้ จะมีพ่อค้าคนกลางเป็นผู้มารับสินค้าไปจำหน่ายให้ ทำให้ราคาที่จะได้รับน้อยลง ซึ่งประเด็นที่สำคัญที่สุดคือพบว่า ผู้ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลน้อยมากจนแทบจะไม่มีเลย และจากการวิจัยในครั้งนี้ได้มีการทดสอบสมมุติฐานซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้คือ ผู้ผลิตส่วนใหญ่ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือนเป็นอาชีพรอง ผู้ผลิตได้รับการถ่ายทอดศิลปจากบรรพบุรุษมากกว่าการรับการศึกษาสมัยใหม่ ผู้ผลิตมีรายได้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นและการผลิตไม่ได้รับการส่งเสริมทั้งด้านการลงทุนและการพัฒนาคุณภาพจากรัฐบาลเลย ฉะนั้นจึงเป็นการสมควรที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะเข้ามามีบทบาทในการช่วยกันพัฒนา และส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือนให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อให้อุตสาหกรรมในครัวเรือนซึ่งเป็นพื้นฐานรองรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของประเทศมีความมั่นคงแข็งแรงเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศอีกต่อไป.

อรรธิกา สุปรียศิลป์ และชลิตา นิการักษ์. 2528. การศึกษาอุตสาหกรรมในครัวเรือนในเชียงใหม่และลำพูน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.